

лучай на своето отечество да посѣти знамени-
гите въ неговото время училища и особито
въ Шведскыте и Алзаскыте. Като ся предогото-
вляваше да трагне съ вретичето на рамо
впоредъ какъто тогдѣ путешествоваха бѣдни-
ните младежи, нечаянно ся приглаголи отъ оте-
чеството си за да поемне едно званіе подна-
ставническо. Това предложеніе ся сопротиви-
ло на неговото намѣреніе, но не можилъ да
откаже отъ едно званіе, което му го принесо-
ха по големи челювѣцы. Пріялъ и за скоро по-
знавалъ че добръ сторилъ и послушалъ. Наста-
вникътъ комуто ся опредѣлилъ помощникъ
отличавался отъ всыте другы чрезъ доброто
управленіе на своите класове. Онова което ха-
рактиризуваше мѣода на того наставника бы-
ло защото оня преподавалъ така щото всякій
урокъ да составлява единъ цѣль смисль, и да
снабдява въ сердцата на ученицыте една по-
левна истина. Тойзи мѣодъ ся пренебрежава
отъ мнозина наставницы и отъ оныя найпаче,
които не гледатъ друго развѣ когдѣ да при-
ближи оная минута що е толко сладостна за
нихъ въ която испращатъ ученицыте отъ у-
чилището.

“Феликсъ управлявалъ первоначалното
преподаваніе, поучавалъ Чтеніе, писаніе и Чи-
сленіе. Това занятіе было за одного ученаго
младежа дѣло весма скромно; Феликсъ обаче
познавалъ да го украшава и да го содѣла по-